

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 19. Concilium Westmonasteriense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

§. XIX.

Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

Concilium Westmonasteriense.

Math. Par.
1225.

Anno superiore Honorius Papa Ottone Magistrum, in Angliam missum, 1225. Henrico Regi literas, in quibus maximi momenti negotia de Ecclesia Romana continebantur, reddere jusserrat. Recitatis literis Rex respondit; non posse se solum de rebus decernere, quæ ad omnes Clericos, Laicosque Regni sui pertinerent. Itaque exquisito Cardinalis Stephani Langtonii, Archiepiscopi Cantuariensis, consilio, Nuncio S. Sedis significavit, expectandum esse tempus Conventus, quem Westmonasterium ad Octavam Epiphaniæ convocaturus esset. Illa ergo die, Januarii decima ter Idem 1226. tia, Festo S. Hilarii, Concilium, seu Co- Conc. to. II. mitia celebrantur, quibus multi Episcopi, p. 303. aliique Prælati, mandata Papæ audituri, cum Optimatibus interfuerunt. Tunc Otto Nuncius publice Bullam recitavit, in qua eadem mandata, quæ Legatus Romanus Clericis Galliæ, Bituricis congregatis, exposuerat, repetebantur. Quippe in hac Bulla Pontifex summatim dicebat: *Diu est, quod Ecclesia Romana avaritiæ & cupiditatis nota laboret, quia oblata recipit munera, & nemo potest aliquod negotium in Romana Curia expedire, nisi magnam pe-*

Zz 2

cunio

Sæcul. XIII.
A.C. 1226. cuniæ vim effundat. Sed quoniam scandali bujus & infamiae causa est Romana paupertas, Matris inopiam sublere debetis, filii! nam nisi a vobis dona recipere mus, deficerent nobis necessaria vita, quod esset omnino Romanae incongruum Dignitati. Ad istud itaque scandalum penitus eradicandum, adjuti consilio Fratrum nostrorum, Sanctæ Romanae Ecclesiæ Cardinalium, invenimus remedium, cui si volueritis consentire, a scando Matrem vestram poteritis liberare, & in Curia Romana, sine donorum impedio, exhibitionem Justitia obtinere. Petimus in primis ab omnibus Ecclesiis Cathedralibus duas nobis Præbendas conferri, unam de portione Episcopi, & alteram de Capitulo. Et similiter de Cenobiis, ubi diverse sunt portiones Abbatis & Conventus; a Conventibus, quantum pertinet ad unum Monachum, & tantumdem ab Abbatे petimus.

His ita propositis, cum Legatus ad eliciendum Prælatorum consensum memorata in Bulla commoda, ipsis ob ventura, adduxisset, seorsum ad colloquendum diverterunt. Tum vero Magister Joannes Bedefordensis nomine omnium respondit: Domine, quæ nobis exposuisti, Regem Angliae spectatim tangunt, generatim vero omnes Ecclesiarum Patro-

Patronos Regni, tangunt Archiepisco- Sæcul. XIII.
pos, & eorum Suffraganeos, nec non in A. C. 1226.

numeros Angliae Prælatos, quia ergo Rex
agrotat, & Archiepiscopi non nulli, E-
piscopi, multique Prælati absunt, respon-
dere nec possumus, nec debemus, quod
cum damno omnium absentium Prælato-
rum fieret. His dictis venit Joannes
Marescallus, aliquie a Rege missi ad o-
mnes Prælatos, qui Feuda directo jure a
Rege tenebant, districte prohibentes,
ne ea Romanæ Ecclesiæ obligarent, un-
de ipse obsequiis sibi debitibus privaretur.
Quæ cum Magister Otto intellexisset,
præstituit his, qui aderant, diem ibi in
media Quadragesima, dum Rex adveni-
re, ceterique absentes Prælati possent,
ut tum negotium sortiretur effectum.
Sed Prælati præsentes absque Regis, a-
liorumque absentium assensu præfixum
diem admittere noluerunt, quare singuli
ad propria reversi sunt (*).

Zz 3

§. XX.

(*) In Actis Conciliorum adjecta est in fi-
ne hæc Adnotatio. Hæc ille (Mathæus Paris) apud quem, in eorum narratione, quæ ad Romanam Ecclesiam spectant, extant semper aliqua maligni animi vestigia: Ut recte Cardina- lis Baronius, & Apamensis Episcopus Spon- danus, aliquie multi observarunt.